

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНА КАТЕГОРІЯ НАУКОВОЇ КУЛЬТУРИ

Клочков І. В.

кандидат філософських наук,
доцент Національного університету харчових технологій

Поняття діяльності, зокрема наукової, є характеристикою соціальної сутності людини, котра освоюючи світ на рівні теоретичному, перетворює, опредмечує і розпредмечує його.

Реальний світ, внаслідок подібного телеологічного, раціонального перетворення. Людина намагається не лише засвоїти необхідну кількість наявних знань, принципів, традицій правил поведінки і мислення, наявних в житті суспільства, а також зумовлених духовно-культурним та історичним контекстом, а доповнює і збагачує їх змістовністю власних діянь.

Центральним моментом розвитку наукової діяльності, що відіграє суттєву функціональні структури наукових інституцій, є впровадження, цілепокладання, відтворення нових знань, методологічних досліджень, є важливими для вирішення суттєвих, глобальних проблем розвитку сучасної цивілізації. Необхідно зазначити, що в даному випадку відзначається не лише утилітарні! розвитку наукової діяльності, а можливі параметри розгортання гносеологічних пошуків у природі соціально-психологічних, культурних та історичних сферах дійсності, що вже були Б.; дослідникам попередніх епох.

На відміну від наукової творчості, сутність якої відзначається інтуїтивними, ірраціональними чинниками продуктивної уяви у створенні нових знань, наукова діяльність виявляється іншою за смисловим навантаженням. Суб'єкт наукової діяльності продукує нові знання, ідеї, гіпотези, що врешті-решт виявляються відчуженими (об'єктивними) по відношенню до його існування, у вигляді досліджень, теорій, експериментальних розвідок, Процес екстенсивного розвитку пізнавальних

можливостей тісно взаємодіє з матеріально-перетворюючим (практичним) і духовним джерелом ретрансляції всезагальної сутності людського життя.